

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔχουσαν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐς τὴν χάραν ἡμῶν ὁμηγερέσιαι καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον ἐς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἑσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:
 Ἔτησια... 3φ. 8,— Ἔτησια φρ. χρ. 10,—
 Ἐξάμηνος... 4,50 Ἐξάμηνος > 5,50
 Τριμήνος... 2,50 Τριμήνος > 3,—
 Δι' ὑνδρομαὶ ἀρχοῦται τὴν 1ην Ἰουλίου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΓΑΡΥΦΗ ΤΩ. 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἑσωτερικοῦ λσκ. 10. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον λσκ. 25 (φρ. 0,25).
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Οδὸς Ἐυριπίδου ἀρ. 39, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος Ἐν Ἀθήναις, 7 Ἀυγούστου 1910 Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 36

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΗΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Εἰς μίαν ταράτσαν τοῦ Κεραμικοῦ, ἡ κυρία Σάν-Ζέν συνοιστῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας, δοῦκα Ροβίγγον, τοὺς φίλους τῆς Τιάρκου καὶ Ζινέτταν μετὰ τὴν γιγάμαζαν τῶν, καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῖς χορηγήσῃ ἀδειαν ἐλευθέρως ἐξασκήσεως τοῦ γένου τῶν ἐπαγγέλματος. Τὴν στιγμήν ἐκείνην, ἐξέρχεται εἰς τὴν ταράτσαν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος, κρατούμενος ὑπὸ τῆς παραμόνας του καὶ συνοδουόμενος ὑπὸ τῆς παιδαγωγῆς τοῦ κυρίου Μοντεσκιού.

Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔτυχεν ἐξαιρετικῶς καλοδιάθετος. Εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς παραμόνας του ἔκλειε καὶ ἐξεφώνιζε διαρκῶς, μετ' ὅλας τὰς προσπαθείας τὰς ὅποιας κατέβαλλον διὰ νὰ τὸ μερῶσον αἱ δύο λευκοφόροι κυρίαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία τοῦ ἔσπετο χρυσὴν κουδουνίστραν μετὰ δεκαοκτὼ κουδουνάκια, ἡ δὲ ἄλλη τοῦ ἐφαλλε ἕνα μονότονον τραγοῦδι τῆς πατρίδος τῆς.

Μόλα ταῦτα ὁ μικρὸς ἐξηκολούθει νὰ τσιρῆζῃ, ἡ δὲ κυρία Μοντεσκιού, ἀνησυχήσασα διὰ τὴν τῶσπν παραξενιάν, ἔσκυθεν ἐπάνω του καὶ προσεπάθει νὰ ἐννοήσῃ τὴν αἰτίαν τῶν κραυγῶν ἐκείνων.

Ἐξέφρα ὁμῶς ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔπαυσε νὰ κλαίῃ, ἀνεσηκώθη εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς παραμόνας του, ἔστρεψε τὸ κεφάλι του μετὰ τὸ δαντελλένιον σκουφάκι, ἀπλώσε τὸ χεράκι του καὶ ἐμεϊδίασε...

Πόθεν ἡ ἀπότομος αὐτῆ μεταβολή, ἡ ὅποια ἐχαροποίησεν ὅλην τὴν συνοδείαν; Ἀπλοῦστα-

τα: Ὁ μικρὸς εἶχεν ἰδῆ τὰς γίδας τοῦ Τιάρκου. Καὶ ἰδοὺ τώρα σιρτῆ, κινεῖται καὶ ἐκβάλλει μικρὰς ἀνάεθρους κραυγὰς, δηλοῦσας προφανῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ πλησιάσῃ τὰ ζῶα.

Αἱ ἐπιθυμίαι ἐνὸς βασιλέως, ἔστω καὶ ἔξ μνηδῶν, πραγματοποιοῦνται ἀμέσως. Ἄλλως τε ἡ κυρία Μοντεσκιού, ἐνθαρρυνθεῖσα ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ νομίσασα ὅτι ἡ παιδικὴ γιγάμαζα ἦτο κάποια ἐκπληξίς, τὴν ὅποιαν προητοίμασεν ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ

τὸν υἱὸν του, διέταξε διὰ νεύματος τὰς γυναῖκας νὰ προχωρήσουν.

Τὸ βασιλικὸν βρέφος εἶνε καταχαρούμενον, γελᾷ ὁλονὲν ζωηρότερα καὶ κινεῖ τὰ ποδαρῆκια του κάτω ἀπὸ τὸ μακρὸν ἐκ μουσουλίνης φορεμὰ του.

Πρὸ τῆς χάριτος αὐτῆς ἡ κυρία Μοντεσκιού δὲν διστάζει πλέον. Παιρνεὶ μόνη τῆς τὸ μωρὸν καὶ τὸ καθίζει εἰς τὸ ἐδῶλιον τῆς μικρᾶς ἀμαξῆς. Ἀμέσως ὁ Τιάρκος, ὅπως ἦτο συνειδημένος νὰ κἀμνη μετὰ τὰ παιδάκια τῶν Ἑλλήτων, σφύριζει, καὶ ξεκινοῦν εὐπαιθεῖς αἱ γίδαι, μετὰ βραδύ βῆμα, κατὰ μῆκος τῆς δειδροστοιχίας.

Ὅλ' αὐτὰ ἐγέναν τόσον γρήγορα, τόσον φυσικά, ὥστε ἡ κυρία Μοντεσκιού, ἐπιθυμοῦσα προπαντὸς νὰ εἶνε εὐχαριστημένον τὸ παιδί, δὲν ἐπρόσβησε νὰ ἐναντιωθῆ. Ἀλλως τε κανένα κίνδυνον δὲν ἐβλεπεν εἰς ἐκείνην τὴν ἀμαξίαν: αἱ δύο γυναῖκες τῆς ἀκολουθίας ἐβάδιζαν ἐκατέρωθεν τῆς γιγάμαζῆς καὶ ἐκρατοῦσαν τὸν καταχαροῦμενον μικρὸν βασιλέα, ἐνῶ οἱ θεράποντες ἠκολούθουν ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως, περιμένοντες τὰς διαταγὰς τῆς παιδαγωγῆς.

Ἀλλὰ τὸ πρῶγμα προχωρεῖ τόσον ὄρατα, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δοθῆ καμμία διαταγή. Τρεῖς φορές ἤδη ὁ Τιάρκος περιῆλθε μετὰ τὴν ἀμαξίαν τὴν ταράτσαν, ἐνῶ ὁ μικρὸς βασιλεὺς, ὅλος χαρὰ, μετὰ τὸ σκουφάκι του πρὸς τὰ ὀπίσω ὥστε νὰ φαίνεται ἐπὶ τοῦ μετώπου του ὁ ἐν εἶδει κόρυμβος ἐκείνος βέστροχος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάρμην ἀπὸ τώρα νὰ ἐπιπέσῃ μετὰ τὸν πατέρα του, ἐκίνετὰ τὰ χεῖρα του καὶ ἐφώνησεν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἶπῃ: «Ἄλκωμη! ἀκόρη!..»

Στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ κινηθῶματος τῆς ταράτσας, ἡ κυρία Σάν-Ζέν, ὁ δοῦξ Ροβίγγος καὶ

«Ὁ Ναπολέων ἐβάδιζε παρὰ τὴν ἀμαξάν κρατῶν ὁ ἴδιος τὸν βασιλέα τῆς Ρώμης...» (Σελ. 295, στ. γ')

ή Ζινέττα παρηκολούθουν αυτό το θέαμα.

— Λοιπόν, κύριε υπουργέ της Άστυνομίας, ήρώτησε θριαμβευτικώς ή δούκισσα, πώς σας φαίνεται;... σάς βαστά ακόμη ή καρδιά νάρησθε είς τόν προστατευόμενόν μου την άδειαν που σάς εξέητησα; Άφου ή κυρία Μοντεσκιού του κάμνει την τιμήν να του εμπιστευέται τόν βασιλέα της Ρώμης;

Ο Ροβίγγος είχε νικηθή, αλλά την στιγμήν που ήτοιμάζετο να αποχωρήσῃ εἰς τὸ λογικόν ἐπιχειρήμα της Κάς Σάν-Ζέν, έσταμάτησε, διότι είδεν έρχόμενον πρὸς αὐτούς, μ' έσπευσμένον βήμα, με τὰς χείρας ὀπίσω καὶ ἀσπεπῆ, τὸν Αὐτοκράτορα.

Γιδαμαξῆς τοῦ βασιλέως της Ρώμης!

Ο Ναπολέων, ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον τοῦ γραφείου του, εἶχε παρακολουθήσῃ τὴν μικρὰν σκηνὴν ποῦ διηγῆσθην, καὶ, κουρασθεὶς νὰ ὑπαγορεύῃ, ἀπῆκεν ἀποτόμως τοὺς γραμματεῖς του καὶ ἐξῆλθε νὰ σπαθῆ τὸν υἱὸν του.

Ἐκπληκτος ποῦ τὸν εὗρισκεν εἰς τὸ ἀμαξάκι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρῶτην φορὰν ἔδλεπεν, ἐστάθη καὶ ἐκύτταζε τοὺς παρόντας με βλέμμα αὐστηρὸν συγχρόνως καὶ ἐρωτηματικόν.

Η κυρία Μοντεσκιού εἶχε σπεύσῃ νὰ πάρῃ τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον παρέδωκεν εἰς τὴν παραμάναν, καὶ ήτοιμάζετο νὰ δώσῃ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὰς δεούσας ἐξηγήσεις, δταν ή στραταρχίνα Λεφέμπρο τὴν προσέλαβε.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν ὑποκλινομένη, θὰ με συγχωρήσετε ποῦ, χωρὶς τὴν ἀδειάν σας, ἔφερα εἰς τὸν βασιλέα της Ρώμης αὐτὸ τὸ νέον παιγνίδι;

Ο αὐτοκράτωρ ἐπῆρε τὸν υἱὸν του εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ, εὐχαριστημένος προφανῶς ἀπὸ τὴν ἀνθηρὰν ὄψιν τοῦ βρέφους, ήρώτησε:

— Σας λοιπόν, δούκισσα, τὰ κάμνετε αὐτὰ εἰς τὸ πείσμα της κυρίας Μοντεσκιού;

Η κυρία Σάν-Ζέν, ή ὁποία ἐγνώριζε καλά τὸν Αὐτοκράτορα, ἐνόησεν ἀπὸ τὸ μειδιάμα του καὶ ἀπὸ τὸν τόνον της φωνῆς του ὅτι ή ὑπόθεσις ἐλάμβανε καλὴν τροπὴν διὰ τοὺς προστατευόμενους της.

Καὶ ἀπεκρίθη, λαμβάνουσα τὸν Τιάρχον καὶ τὴν Ζινέτταν ἀπὸ τὰς χείρας:

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, ἐγὼ ἔλαθα τὸ θέρος νὰ εἰσαγάγω ἐδῶ αὐτὰ τὰ παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα εἶνε παλαιὰ γνωριμία της Μεγαλειότητός Σου.

Ἐπὶ μᾶλλον ἐκπληκτος, ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπέδωκε τὸν βασιλέα της Ρώμης εἰς τὴν παιδαγωγὸν καὶ προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ Τιάρχου τὸ ὄψθ ἐκεῖνο βλέμμα, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον κανένα ποτὲ δὲν ἐλησμονεῖ, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸν εἶχεν ἰδῆ παρὰ μίαν μόνην φορὰν.

— Μπα! μπα! ἔκαμην ἀλλ' ἂν δὲν ἀπατώμαι αὐτὸ εἶνε τὸ παιδί τοῦ Αὐστηρηλῆς καὶ της γαβύρας τοῦ Θαβῶρ, ὁ μαθητῆς ποῦ εἶχα εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Λύκειον καὶ ἀραπέτευσεν!

Ο Τιάρχος ἐτρεμεν ἀπὸ τὴν συζήτησιν, ή Ζινέττα ἐσφίγγε σπασμωδικῶς τὴν χεῖρα της στραταρχίνας. Καὶ οἱ δύο ἐπεριμεναν, με σκυρμένα κεφάλια, χωρὶς νὰ προφέρουν λέξιν.

Καὶ αὐτὴ ή στραταρχίνα, με ὄλην της τὴν ἀψηφισιάν, δὲν ήτο ἀντελῶς ήσυχῇ καὶ ἀνυπόμονους νὰ ἰδῆ ποῖαν τροπὴν θὰ ἐλάμβανεν ή ὑπόθεσις.

Ὅσον διὰ τὸν Ροβίγγον, αὐτὸς ἐτόξευε μανιώδη βλέμματα κατὰ της στραταρχίνας, ἐξ αἰτίας της ὁποίας ἀσεβτικῶς ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ τὸν ἐπέπληττεν ἐπειδὴ ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κήπον τοῦ Κεραμαικοῦ ὁ δραπέτης μαθητῆς τοῦ Λυκείου.

Ἄλλ' ή κυρία Σάν-Ζέν συνήλθε ταχέως καὶ ἀντιμετώπισε τὴν ὑἴελλον με τὴν συνήθη της εἰλικρινεῖαν καὶ γενναιότητά:

— Μεγαλειότατε, εἶπε, πραγματικῶς ὁ νέος αὐτὸς γιδαμαξῆς εἶνε τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ή Μεγαλειότης Σου εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Λύκειον. Ἐκαμε πολὺ ἄσχημα νὰ δραπετεύσῃ, εἶνε ἀλήθεια, ἀλλὰ τὸ ἔκαμε με σκοπὸν νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν. Ἡ ἀπουσία τοῦ συνταγματάρχου Κορμά, τοῦ κηδεμόνος του, ποῦ ἔλειπε τότε ἐπὶ τὴν νάποφασισθῇ ή τύχη των.

Καὶ αὐτὴ ή στραταρχίνα, με ὄλην της τὴν ἀψηφισιάν, δὲν ήτο ἀντελῶς ήσυχῇ καὶ ἀνυπόμονους νὰ ἰδῆ ποῖαν τροπὴν θὰ ἐλάμβανεν ή ὑπόθεσις.

Ὅσον διὰ τὸν Ροβίγγον, αὐτὸς ἐτόξευε μανιώδη βλέμματα κατὰ της στραταρχίνας, ἐξ αἰτίας της ὁποίας ἀσεβτικῶς ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ τὸν ἐπέπληττεν ἐπειδὴ ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κήπον τοῦ Κεραμαικοῦ ὁ δραπέτης μαθητῆς τοῦ Λυκείου.

Ἄλλ' ή κυρία Σάν-Ζέν συνήλθε ταχέως καὶ ἀντιμετώπισε τὴν ὑἴελλον με τὴν συνήθη της εἰλικρινεῖαν καὶ γενναιότητά:

— Μεγαλειότατε, εἶπε, πραγματικῶς ὁ νέος αὐτὸς γιδαμαξῆς εἶνε τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ή Μεγαλειότης Σου εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Λύκειον.

Ἐκαμε πολὺ ἄσχημα νὰ δραπετεύσῃ, εἶνε ἀλήθεια, ἀλλὰ τὸ ἔκαμε με σκοπὸν νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν.

Ἡ ἀπουσία τοῦ συνταγματάρχου Κορμά, τοῦ κηδεμόνος του, ποῦ ἔλειπε τότε ἐπὶ τὴν νάποφασισθῇ ή τύχη των.

Ἐκαμε πολὺ ἄσχημα νὰ δραπετεύσῃ, εἶνε ἀλήθεια, ἀλλὰ τὸ ἔκαμε με σκοπὸν νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν. Ἡ ἀπουσία τοῦ συνταγματάρχου Κορμά, τοῦ κηδεμόνος του, ποῦ ἔλειπε τότε ἐπὶ τὴν νάποφασισθῇ ή τύχη των.

Ἄλλ' ή κυρία Σάν-Ζέν, ή ὁποία ἐγνώριζε καλά τὸν Αὐτοκράτορα, ἐνόησεν ἀπὸ τὸ μειδιάμα του καὶ ἀπὸ τὸν τόνον της φωνῆς του ὅτι ή ὑπόθεσις ἐλάμβανε καλὴν τροπὴν διὰ τοὺς προστατευόμενους της.

Καὶ ἀπεκρίθη, λαμβάνουσα τὸν Τιάρχον καὶ τὴν Ζινέτταν ἀπὸ τὰς χείρας:

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, ἐγὼ ἔλαθα τὸ θέρος νὰ εἰσαγάγω ἐδῶ αὐτὰ τὰ παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα εἶνε παλαιὰ γνωριμία της Μεγαλειότητός Σου.

Ἐπὶ μᾶλλον ἐκπληκτος, ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπέδωκε τὸν βασιλέα της Ρώμης εἰς τὴν παιδαγωγὸν καὶ προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ Τιάρχου τὸ ὄψθ ἐκεῖνο βλέμμα, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον κανένα ποτὲ δὲν ἐλησμονεῖ, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸν εἶχεν ἰδῆ παρὰ μίαν μόνην φορὰν.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν ή δούκισσα, ὁ βασιλεὺς της Ρώμης δὲν εἶνε της γνώμης σας... Ἄκουστὲ τον πὸς γυρεύει τὸν γιδαμαξῆ του!

Γενικῶς γέλωτος ὑπεδέχθη τὴν τόληρὰν αὐτὴν ἀπάντησιν της κυρίας Σάν-Ζέν. Ο Ναπολέων ἐπῆρε τότε τὸν υἱὸν του καὶ τὸν ἐμάθησε μόνος του εἰς τὰ βελούδινα μαξιλάρια. Καὶ ὅπως τὴν πρῶτην φορὰν, αἱ σφαῖραι τοῦ μικροῦ ἔκασαν ὡς διὰ μαγείας.

Ο Τιάρχος ἔσυρε τὰς γίδας του καὶ ή διακοπήσα ἀμαξάδα ἐσυνεχίσθη, με τὴν διαφορὰν ὅτι τώρα ὁ Ναπολέων, γοητευμένος ἀπὸ τὰ γέλια τοῦ μικροῦ, ἀπέπεψε τὰς γυναῖκας καὶ ἐβάδιζε παρὰ τὴν ἀμαξαν, κρατῶν ὁ ἴδιος τὸν βασιλέα της Ρώμης.

Ὅταν μετ' ὀλίγας στιγμῆς ὁ γυρος ἐτελείωσεν, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐστράφη πρὸς τὸν ὄμιλον τῶν ἀκινήτων αὐλικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστένοντο διακριτικῶς μακρὰν της οἰκογενειακῆς αὐτῆς σκηνῆς, καὶ ἐκραξέ:

— Κύριε Καζινύ!

Ο αὐλικὸς ἐπληκτίσας τρέχων.

— Εἶθε σταυλάρχης τοῦ βασιλέως της Ρώμης, τῷ εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ ἡλθεν ή φωνὴ νάρησθε τὴν ὑπηρεσίαν σας.

— Εἶμαι ἐτοιμος, Μεγαλειότατε! ἀπεκρίθη ἐκπληκτος ὁ Καζινύ.

— Λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ Αὐτοκράτωρ, θὰ παραγγίλιτε ἀμέσως εἰς τὸν ἀμαξοπηγὸν μου Τραμπλάϊ ἓνα ἀμαξάκι, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ νέος ἀπ' ἐδῶ θὰ ἐλεύθῃ τὰς γίδας του. Ὅσο νὰ ἐτοιμασθῇ ή πρῶτη αὐτὴ ἀμαξα τοῦ υἱοῦ μου, θὰ μεταχειρίζεται αὐτήν.

— Πῶσον ἐτῶν εἶσαι;

— Δεκαεξί, Μεγαλειότατε.

Ο Ναπολέων ὤψασε τοὺς ὤμους καὶ ἐπέθρυσεν: «Πολὺ νέος γιὰ στρατιώτης.»

Ἄλλ' ὁ Τιάρχος εἶχεν ἐτοίμον τὴν ἀπάντησιν:

— Πρὸ πέντε ἐτῶν, εἶπεν, ἐπῆγα ἐπιτολὴν της ὑμετέρας Μεγαλειότητος διὰ μέσου τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοπέδου.

— Καλήθεια, εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ.

— Καὶ αὐτὸς ἐλευθέρωσε τὸν συνταγματάρχην Κορμὰν ὅταν τὸν ἐπίασαν ἀγμᾶλωτον, προσέθεσε ή κυρία Σάν-Ζέν.

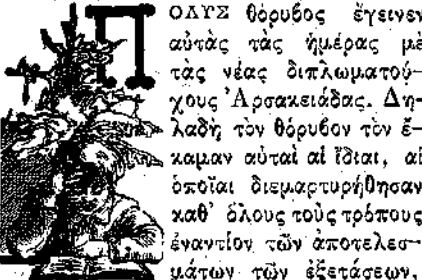
Η κυρία Μοντεσκιού παρέδωκε τὸ βρέφος εἰς τὴν παραμάναν... (Σελ. 294, στ. α'.)

«Πῶσον ἐτῶν εἶσαι;... (Σελ. 294, στ. γ'.)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΟΛΥΣ θόρυβος ἐγένεον αὐτὰς τὰς ἡμέρας μετὰ τὰς νέας διπλωματούχους Ἀρσακειάδας. Διηγήθη τὸν θόρυβον τὸν ἐκαμην αὐταὶ αἱ ἴδιαι, αἱ ὁποῖαι διημαρτυρήθησαν καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ἐναντίον τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων, ἰσχυρίζομεναι ὅτι ἐγένοναι πρωτοβάθμιοι ὅσα ἐπρεπε νὰ λάβουν τοὺς κατωτέρους βαθμούς καὶ τανάκαλιν. Συνέταξαν ἀναφοράς καὶ ὑπομνήματα, περιήλθον τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, παρουσιάσθησαν εἰς τὸν ὑπουργὸν της Παιδείας, ὠμίλησαν ἐκταῶς μετὰ τοῦ τμηματάρχου, ἔκαμην ἐπιτροπὴν καὶ διαδήλωσιν, καὶ τέλος πάντων ἐγάλασαν τὸν κόσμον, — ή τουλάχιστον τὸν ἐσημώσαν εἰς τὸ πεδάρι.

Διότι, καθὼς εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ὁ ὑπουργὸς ὁ ἴδιος συνεκινήθη, ἐθύμωσε κατὰ τῶν καθηγητῶν ποῦ ἔκαμην τὰς ἀδικίας, ἐπῆρε τὸ μέρος τῶν νέων διδασκαλιστῶν καὶ τὰς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταργῆσθαι τὰ ἀποτελέσματα. Ἐξ ἄλλου μερικαὶ ἐφημερίδες ὑποστηρίζουν θερμῶς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα. Καθόλου ἀπίθανον λοιπὸν νὰ ἐπέλθῃ κάποια θεραπεία, νὰναθεωρηθῇ ή βαθμολογία, καὶ αἱ ἐσχάται νὰ γίνοναι πρῶται, αἱ δὲ πρῶται ἐσχάται, ὅπως καὶ εἰς τὸ Εὐαγγελιον...

Ἴδου μία μικρὰ ἐπανάστασις, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ νικήσουν ἴσως οἱ ἐπαναστάται. Διότι παρὶ ἐπαναστάσεως βέβαια πρόκειται. Ὅταν μαθηταὶ ή μαθήτριά ἐξεγείρωνται ἐναντίον τῶν καθηγητῶν καὶ φωνάζουν ὅτι ἠδικήθησαν, καταργεῖται ή ὑπακοή, ή ὑποταγή, ή πειθαρχία. Ἄλλ' ἐπειδὴ ή ἐπανάστασις αὐτὴ πιθανὸν νὰ εὐδοκίμησῃ, —κατὰ τὸ συμφέρον τῶν ἐπαναστατῶν, —πρέπει ἀρὰ γε νὰ τὴν ἐπιδοκιμάσωμεν; Πρέπει νὰ πάρωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ μέρος τῶν νέων διδασκαλιστῶν;

Νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, διατάζω πολὺ. Δὲν μοῦ φαίνεται σωστὸν, διὰ κανένα λόγον, νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν ἀνοποταξίαν, τὴν ἀναρχίαν, τὴν ἐπανάστασιν. Ὁ μαθητῆς δεσμεῖται πάντοτε νὰ ὑποκύπῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν διδασκάλων του, τῶν καθηγητῶν του, καὶ νὰ δεχεται τὸν βαθμὸν ποῦ τοῦ δίδουν οἱ σὸς δῆποτε καὶ ἂν εἶνε. Καὶ ἂν τυχόν ἀπὸ μέσα του νομίζῃ ὅτι ἠδικήθη, νὰ μὴν ἐκδηλώσῃ αὐτὴν τὴν ἰδέαν καὶ προσάντων νὰ μὴ θέλῃ νὰ παρασύρῃ εἰς κινή-

ματα ἀντικανονικά καὶ τοὺς ἄλλους διηθεν ἀδικηθέντας. Ἀλλοίμονον, ἀγαπητοί μου, ἐάν νικήσουν αὐτὴν τὴν φορὰν αἱ ἐπαναστατήσασαι μαθήτριά καὶ ἂν ἐπιτύχουν τὴν κατάργησιν τῶν ἀποτελεσμάτων! Ποιῶς, ποτὲ πλέον δὲν θὰ γίνονται ἐξετάσεις χωρὶς νὰ συμβαίνουν τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Διότι μὴ νομίσατε ὅτι θὰ διορθωθῶν τάχα οἱ καθηγηταὶ καὶ θὰ βαθμολογῶν εἰς τὸ μέλλον προσηκτικώτερα, δικαιοτέρα. Ὅχι! μόνον οἱ μαθηταὶ θὰ γαλάσουν, θὰ χειροτερεύσουν, καὶ μετὰ τὴν παραμικρὰν πλέον ὑπόνοιαν ἀδικίας, θὰ ἐξεγείρωνται καὶ θάναστατώουν τὸν κόσμον.

Ἐγὼ τουλάχιστον ποτὲ δὲν ἐνθυμούμαι ἐξετάσεις διπλωματικὰς ή εἰσαγωγικάς, χωρὶς νὰκούσθων τὰ φρικτὰ παράπονα τῶν ἀδικηθέντων. Καὶ διαδηλώσεις παρόμοιαι ἐγένοναι πολλαὶ ἔως τώρα, καὶ ἀναφοραὶ, καὶ παραστάσεις εἰς τὸν ὑπουργόν, καὶ ἄγων διὰ τῶν ἐφημερίδων. Μετὰ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν τὰ παράπονα εἶνε ζωηρότερα καὶ ή ἀγανάκτησις μεγαλητέρα. Ἀκούονται δὲ καὶ ἀπὸ καθηγητῆς—Ὀλιβερώτατον! —κατηγοροῦντας ἄλλους καθηγητῆς ἐπὶ ἀδικία. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι κατὰ ἀνώμαλον συνέβη εἰς αὐτὰς τὰς ἐξετάσεις, ὅτι κάπως ἔχουν δικαίον αἱ παραπονούμεναι. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνούμαι. Φρονῶ μόνον ὅτι καὶ ἀδικημένοι, ὠφείλαν νὰ ὑποταχθῶν, καὶ ὅτι θὰ ήτο κακίστον παράδειγμα ἐάν εἰσηκούοντο τὰ αἰτήματά των.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὁμοως αὐτὴν, τὴν ὁποίαν διόλου δὲν θαυμάζω, ὑπάρχει καὶ κάτι ἀνωμαλὸν συνέβη εἰς αὐτὰς τὰς ἐξετάσεις, ὅτι κάπως ἔχουν δικαίον αἱ παραπονούμεναι. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνούμαι. Φρονῶ μόνον ὅτι καὶ ἀδικημένοι, ὠφείλαν νὰ ὑποταχθῶν, καὶ ὅτι θὰ ήτο κακίστον παράδειγμα ἐάν εἰσηκούοντο τὰ αἰτήματά των.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὁμοως αὐτὴν, τὴν ὁποίαν διόλου δὲν θαυμάζω, ὑπάρχει καὶ κάτι ἀνωμαλὸν συνέβη εἰς αὐτὰς τὰς ἐξετάσεις, ὅτι κάπως ἔχουν δικαίον αἱ παραπονούμεναι. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνούμαι. Φρονῶ μόνον ὅτι καὶ ἀδικημένοι, ὠφείλαν νὰ ὑποταχθῶν, καὶ ὅτι θὰ ήτο κακίστον παράδειγμα ἐάν εἰσηκούοντο τὰ αἰτήματά των.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Κολακεία εἶνε ή γνώμη τὴν ἰποῖαν ἐκφράζουν οἱ ἄλλοι περὶ ἡμῶν χωρὶς νὰ τὴν ἔχουν, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἡμεῖς χωρὶς νὰ τὴν ἐκφράζωμεν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΟΧΗ

Σύννεφα παντοῦ, θὰ βρέξῃ. Πρῶτος ποῖος μικρὸς θὰ τρέξῃ, καὶ γλυτῶσῃ ἀπ' τῆ βροχῆ; Τὰ παιδάκια δὲν μιλῶνε ὅλα στὴ σειρά κινῶνε με περπάτημα ταχύ.

Μόλις ή βροχοῦλα ἀρχίζει, τὸ βροχόνερο ποτίζει ἄνθη, δένδρα καὶ φυτὰ. Μ' ἀπ' τὴν πέραν ἀκρὴν ὄξω φάνηκε τὸ οὐράνιο τόξο καὶ ή ψυχάλα σταματᾷ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ
Ο ΑΕΡΟΝΑΥΤΗΣ ΠΩΛΑΝ

Με τας καταπληκτικὰς προόδους τῆς ἀεροπλοίας, μὲ τὰ μεγάλα ἀεροναυτικά κατορθώματα, τὰ ὅποια συγκινοῦν ὅλον τὸν κόσμον, οἱ ἀεροναῦται σήμερον φημίζονται καὶ δοξάζονται περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐνδόξους εφευρέτας, ἐπιστήμονας, συγγραφεῖς, καλλιτέχνες. Καὶ μεταξὺ τῶν γνωστότερων καὶ δημοφιλεστέρων εἶνε ὁ Γάλλος ἀεροναύτης Πωλάν, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα ἐφθασεν εἰς τὸ ζηνὸ ἀφ' οὗ, τὸν παρελ-

Ὁ Πωλάν καὶ ὁ υἱὸς του.

θόνα. Ἀπρίλιον, διήνευε πρῶτος ἐναερίως τὸ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Μάντσεστερ διάστημα.

Ὁ Λουδοβίκος Πωλάν εἶνε, ὅπως λέγουσι οἱ Ἄγγλοι, ἓνας self made man, δηλαδὴ ἄνθρωπος αὐτοποίητος. Γεννηθεὶς εἰς τὸ Παριζὶ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, ὑπερῆρανον ἡμέρον διὰ τοιοῦτον τέχνην, ὑπερήρανε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ἀεροστατικὸν στρατιωτικὸν σῶμα, καὶ ἀφού ἐλήξεν ἡ ὑπηρεσία του, προσελήθη ὑπὸ τοῦ Ἀνρὺ Νταίτς εἰς τὴν Σαρτρουβίλλην ὡς μηχανικός τοῦ κηδαιουχομένου ἀεροστάτου «Ville-de-Paris». Ἐπὶ τοῦ ἀεροπόρου τούτου θεωρητοῦ ὑπηρετεῖ ἀκόμη, ὅταν ὁ Ἀνρὺ Καπερὲ τὸ ὠδήγησεν εἰς Verdun διὰ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῆς ἐξοφανοθεσίας «Πατριδός».

Κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του, εἰς

τὴν Σαρτρουβίλλην, ὁ Πωλάν ἐοχσεδιάζε καὶ κατασκευάζεν ἐν σμηρῷ νέους τύπους ἀεροπλάνων, εἰς τὸν ὁποίον, τῷ 1905, ἐνίκησεν εἰς κάποιον διαγωνισμόν. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ἐξησφάλισε τὸ στάδιόν του, τὸν πλοῦτόν του, τὴν δόξαν του. Διότι, ὡς βραβεῖόν, ἔλαβεν ἐν ἀεροπλάνον συστήματος Βοαξέν. Τοῦ ἔλειπεν ὁ κινήτης. Τοῦ τὸν προσέφεραν δύο φίλοι του, οἱ ἀδελφοὶ Ροζέ, διευθυνταὶ τῆς «Αεροπλοϊκῆς Ἐπιθεωρήσεως». Τώρα ὁ Πωλάν, ἔχων πτέρυγας καὶ κινήτηρα, ἔμαθε νὰ πετᾷ. Καὶ οὕτως ἐγενεῖν ἀετός.

Ἐπέταξεν εἰς τὸ Reims, ἔπειτα εἰς τὸ Los-Angelos τῆς Καλιφορνίας, ὅπου ἀνήλθεν εἰς ὕψος 1269 μέτρων ἑσχάτως ἐξετέλεσε τὸ μεταξὺ Ὀρλεάνης καὶ Arois-sur-Anbe ταξίδιον, καὶ τέλος τὸ περίφημον μεταξὺ Λονδίνου καὶ Μάντσεστερ.

Τῷ 1908, ἡ ἀγγλικὴ ἡμερησίς «Daily Mail», τὴν ἐπαύριον τῶν βραδίων καὶ μεθοδικῶν ἄθλων τοῦ Βίλμπουρ Βράιτ, ἐπροκήρυξε δύο σπουδαίους διαγωνισμούς: τὴν διέλευσιν τῆς Μάγχης μὲ ἐν μόνον βραβεῖον ἐξ 25,000 φράγκων, καὶ τὸ ταξίδιον ἀνοχῆς μεταξὺ Μάντσεστερ καὶ Λονδίνου, μὲ ἐν μόνον βραβεῖον ἐξ 250,000. Ἡ νέα ἀεροπλοία ἦτο τότε εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς, καὶ τοιοῦτοι διαγωνισμοὶ ἐφαίνοντο εἰς πολλοὺς ὡς ἀστειότης. Χρόνια καὶ χρόνια θὰ περάσουν—ἐσκέπτοντο,—χωρὶς νὰ κερδηθοῦν αἱ 25 καὶ αἱ 250 χιλιάδες φράγκων.

Ἀλλὰ μετὰ ἐξ ἡμέρας, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1909, ὁ Λουδοβίκος Μπλεριὸς διήρξατο ἐναερίως τὴν Μάγχην καὶ ἐκέρδιζε τὰς 25,000 τὰς προωρισμένας διὰ τὸν ἐργάτην αὐτοῦ τοῦ ἀθλοῦ. Δεκά δὲ μήνας ἀργότερα, ὁ Πωλάν ἐξεκίνησε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του ἀπὸ τὸ Λονδίνον καὶ διὰ πτήσεως θαυμαστῶς πολυμῆρας, ὡς ἐκ τῆς βροχῆς καὶ τῆς θυέλλης τὴν ὁποίαν συνήνευσε περὶ τὸ τέλος τῆς, ἐφθασεν εἰς Μάντσεστερ καὶ ἐκέρδιζε τὰς 250,000, τὰς ὁποίας ἡ ἀθλοθέτις ἡμερησίς ἐδίδεν εἰς ὅτινα θὰ ἐξετέλει τὸ ὑπεράνωτον σχεδὸν τοῦτο ἐναερίον ταξίδιον ἀνοχῆς.

Ἰδοὺ πόσον διάστημα κατ' εὐθείαν διηγήθη ἐντὸς δύο ἐτῶν! Ποῦ θὰ φθάσωμεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1911; Ἄς σημειώσωμεν τὰ σημερινὰ κατορθώματα καὶ ἄς ἀναμνησκώμεν. Τὴν 23 Ἀπριλίου 1910, ὁ ἄγγλος Γκράχαμ Οὐάιτ, ἐπιβαίνων τοῦ γαλλικοῦ διπλάνου Ἀνρὺ Φαρμάιν, ἐκπετᾷ ἀπὸ τὸ Wormwood Scrubs, παρὰ τὰς πόλεις τοῦ Λονδίνου, καὶ φθάνει εἰς Hadmore

παρὰ τὸ Lichfield, ὅπου ἐσταμάτησεν ἐνεκα βλάβης τοῦ κινήτηρος, εἰς ἀπόστασιν 177 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως.

Ὁ Γκράχαμ Οὐάιτ ἐπιστρέφει εἰς Λονδίνον καὶ ἀμέσως ἐτοιμάζεται διὰ νῆαν ἀπόπειραν.

Τότε προστρέχει ὁ Πωλάν. Τὸ ἀεροπλάνον του φθάνει εἰς Λονδίνον μάλιστα τὴν πρωίαν τῆς 27 Ἀπριλίου, ἡμέραν Τετάρτην. Ὁ Οὐάιτ εἶνε ἐτοιμὸς ἀπὸ τῆς προτεραίας. Ὁ Πωλάν καὶ οἱ μηχανικοὶ του γνωρίζουν—ἀκόμη καλλίτερα ἀπὸ τὸν Ἀγγλον,—ὅτι ὁ χρόνος εἶνε χρήσιμος ἐπισπεύδου τὰς προετοιμασίας των, ἕως τὴν Τετάρτην μετὰ μεσημβριαν, καὶ εἰς τὰς 5,9' ὁ Πωλάν πετᾷ πρὸς τὸ Μάντσεστερ, ἐνῷ ὁ Οὐάιτ ἐκοιμάτο μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀντίπαλός του δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ πετᾷ, παρὰ τὴν ἐπομένην.

Τὸν ἐξύπνισαν, ἀλλ' ἦτο ἄργα. Καὶ ὅπως ἄλλος διάσημος ἀεροναύτης, ὁ Λατάμ, κοιμηθεὶς εἰς Σαγκάττην πρὸ ἐξ ἡμέρας ἀφῆκε τὸν Μπλεριὸν νὰ τὸν προλάβῃ καὶ νὰ τὸν νικήσῃ, οὕτω καὶ τώρα ὁ Γκράχαμ Οὐάιτ θὰ ἐνικάτο ὑπὸ τοῦ Πωλάν.

Δὲν ἐμελλε νὰ τὸν ἐπανιδῇ παρὰ νικητὴν. Εἰς τὰς 8,10' τὸ βράδυ, ὁ Πωλάν, δυσκολευόμενος ὑπὸ τοῦ σκότους, κατήλθεν εἰς Trent-Valley, ἐκοιμήθη καὶ τὴν ἐπομένην, 28 Ἀπριλίου, εἰς τὰς 4,10' ἐξεκίνησεν. Ὁ καιρὸς ἦτο ἀθλιός. Ἡ βροχὴ καὶ ὁ ἀνεμὸς ἔδραναν τὴν μηχανήν του. Ἐνόμισεν ὅτι ἤλθεν ἡ τελευταία του ὥρα. . .

Ἀλλὰ διὰ τοῦ θάρρους του καὶ τῆς ψυχραιμίας του, ὁ Πωλάν κατενίκησεν ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ μετὰ μίαν ὥραν καὶ δεκάπεντα λεπτὰ ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Trent-Valley, ἦτοι τὰς 5,32', ἐφθασεν εἰς τὸ Didsbury, πρὸστασιον τοῦ Μάντσεστερ. Ἐθριάμβευσε!

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ
(Ἀληθινὴ ἱστορία)

- Εἰς τὸ δικαστήριον:
- Πὰς ὀνομάζεσαι;
 - Δέων Μπερζέ.
 - Πόσον ἐτῶν εἶσαι;
 - Δεκάξη.
 - Τί δουλεῖα κάνεις;
 - Ἀκροβάτης.

Ψιθυροὺς ἐκπλήξεως. «Ὅλα τὰ βλέμματα στρέφονται πρὸς τὸν κατηγορούμενον. Θέλουσιν νὰ τὸν ἴδωσιν.

Εἶνε ἓνα παιδί μ' ἐξυπνὴν φυσιογνωμίαν, πολὺ συμπαιθητικὴν. Ὀρθιον, ἀποκρίνεται εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ προέδρου. Τί ἔκαμνεν; Ἐκλεφε μερικά πορτοκάλια ἀπὸ ἓνα μονάκιον. Πρὸ ἐνὸς

μηδὸς ἐγύριζεν εἰς τὸ Παρισι ἀπένταρος, πεινασμένος.

Δὲν ἐνθυμεῖται καλὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἠκολούθει ζηλιότους. Ἐξ ἐτῶν, τὸν ἐκλεψεν ἓνας γύφτος, Μακαδέρας λεγόμενος, γανωματῆς. Πολὺν καιρὸν ἐταξείδευσε μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Τὸν ἐβοηθοῦσεν εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ ἔζουσεν εἰς τὸ ἀθλιὸν ἀμαξοστάσιόν του.

Ἐπειτα ἐγενεῖν «εἰσφοροπιστής» εἰς ἐν ἱπποδρόμιον. Δυστυχισμένο παιδί! Κάθε βράδυ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ φορῇ

τὸ μαγεῖο τοῦ ἀκροβάτου, νὰ γελᾷ πρὸς τὸ πλήθος καὶ νὰ κινδυνεύῃ τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ κερδίξῃ τί; ὀλίγον ψωμί καὶ πολλὰ χαστούκια.

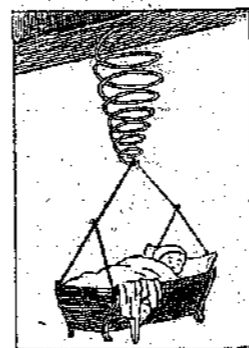
Ἐφυγεν ἀπὸ τὸ ἱπποδρόμιον. Δὲν ἤθελε πλέον νὰ εἶνε σαλιμπανγκός. Ἐξήτουσεν ἐργασίαν εἰς τὸ Ἀνζέρ, ὅταν τὸν συνήνευσε ἓνας ἀστυφύλαξ καὶ ἀπὸ εὐπλαχνίαν τὸν ἐπέστειλεν εἰς τὸ Παρισι. Ἐδὼ ἐτάθη. Τοῦ ἔχον ἄνευ μίαν δι-εὐθύνσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε λησμονήσῃ. Ἐξήτησεν ἐργασίαν, ἀλλ' ἦτο πολὺ νέος καὶ κακοντυμένος. Μίαν ἡμέραν, πεινῶν,

ἐκλεψεν ὀλίγα πορτοκάλια νὰ χορτάσῃ. Καὶ τὸν συνέλαβαν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἶνε εὐτυχῶς ἐπιεικής. Ὁ μικρὸς κατηγορούμενος ἄλλως τε φαίνεται ἕσον καλὸν καὶ τιμιὸν παιδί, ὥστε ἀθωώνεται ἀουξη-τητεῖ. Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόρος του τὸν συνιστᾷ εἰς τὸν Σύλλογον πρὸς προστασίαν τῶν Ἀπόρων Παιδίων. Ἐκεῖ θὰ τῷ δώσουν πρὸς τὸ παρὸν στέγην, τροφὴν, καλὰς συμβουλὰς καὶ ἀργότερα ἐργασίαν. Ὁ μικρὸς ἀκροβάτης ἐσώθη! (Ἀπὸ τὸν FIGARO de la JEUNESSE)

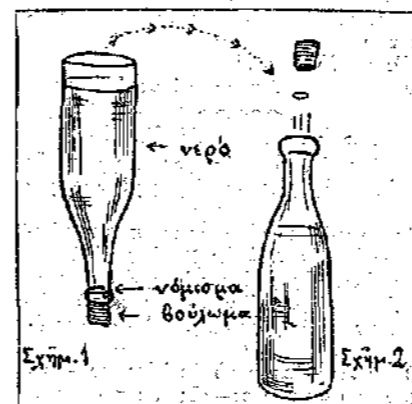
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Σουηδικὸν λίκνον

Εἰς τὴν Σουηδίαν, οἱ χωρικοὶ κρεμοῦν τὰ λίκνα τῶν βρεφῶν ἀπὸ μίαν δυνατὴν ἔλικα (σούσταν), κερφομένην, ὅπως βλέπετε, εἰς μίαν δοκὸν τῆς ὀροφῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ βρέφος εἴμπορεῖ νὰ λικνίζεται μόνον του, μαλακὰ καὶ ἡσυχα, διότι μόναι αἱ κινήσεις τοῦ κάμνει ἀκούων νὰ θέτουν εἰς κινήσιν τὴν ἔλικα.

Παίγνιον

Γεμίσατε μίαν κοινὴν μπουτίλλιαν μὲ νερὸν ἕως τὸ κάτω μέρος τοῦ λαιμοῦ, ριψάτε μέσα ἐν δεκάλεπτον νικελ ἢ ἐν ασημένιον μισόφραγκον, καὶ πωματίσατέ τὴν. Πρόκειται νὰ βγάλετε τὸ νόμισμα χωρὶς νὰ ἐγγίσατε τὸ βούλωμα καὶ χωρὶς νὰ εἰσαγάγετε τίποτε μέσα εἰς τὴν μπουτίλλιαν.

Πρὸς τοῦτο, ἀναποδογυρίζετε τὴν μπουτίλλιαν (Σχ.1) εἰς τρόπον ὥστε τὸ νόμισμα νὰ εὐρεθῇ ἐπὶ τοῦ βουλώματος. Κατόπιν, πολὺ γρήγορα, ὀρμητικῶς, τὴν

ξαναγυρίζετε εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς στάσιν, καὶ κτυπάτε δυνατὰ τὸν κάτω ἐπὶ τῆς τραπέζης, χωρὶς ὀκνηδῆκα νὰ τὴν σπᾶσετε. Τὸ βούλωμα μαζὶ μὲ τὸ νόμισμα θάνατιναχθοῦν εἰς τὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ χυθῇ τὸ νερὸν.

Ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς φύσεως

Ὁ βράχος αὐτὸς εἶνε ἰδιοτρόπως τοποθετημένος εἰς τὴν ἄκραν ἐνός μικροῦ ὄροπεδίου. Ἐναὶς ἄνθρωπος εἴμπορεῖ εὐκόλως νὰ τὸν κάμει νὰ κινήται, νὰ ταλαντεύεται, χωρὶς νὰ κρημνίζεται εἰς τὸν κάτωθι χαίνοντα κρημνόν. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι ποτε δὲν κατέρησεν νὰ τὸν κινήσιν ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Εὐρίσκεται εἰς τὸ Τάνγιλ, πλησίον τοῦ Βουένος—Ἄβρες, καὶ ἐλκεῖται πληθὺς περιγηγητῶν.

Καὶ ἰνδικὸν λίκνον!

Οἱ Ἴνδοὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐφευρέτωνται κατὰ πολὺ περίεργον τρόπον τὰ παιδιὰ τῶν, ὅταν εἶνε πολὺ μικρά. Τὰ ράπτουν μέσα εἰς μίαν μεγάλην θήκη ἀπὸ ὑάσκαμα καὶ τὰ κρεμοῦν ἐπὶ, ἐπὶ δλο-κλήρους ὡρας, ἀπὸ ἓνα κλάδον δένδρου, ἐνῷ αὐτοὶ, ἀνευόλητοι, καταγίνονται εἰς τὰς ἐργασίας των. Ὁ νομίζετε τώρα ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τὰ μωρὰ διαρκῶς ξεφανώθουν. Καθέλου! Πότε κλαίουν, ἀλλὰ καὶ ποτε γελοῦν, καὶ ποτε... κοιμῶνται!

Πρόβλημα

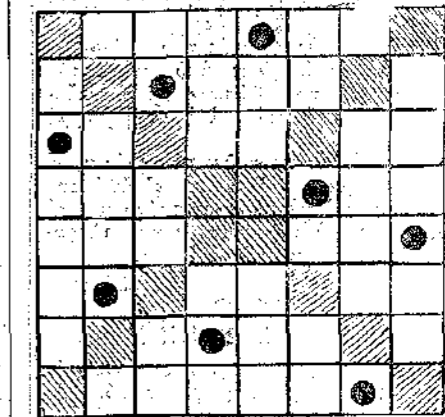
[Ἐσπλήθῃ διὰ ἀνωμόνον ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν]

Πέντε ἀδελφοὶ ἔχον ὡς μόνην πατρικὴν κληρονομίαν καὶ περιουσίαν 40 ἀγελάδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη δίδει μίαν ὀκτὴν γάλακτος κατὰ πενταήμερον, ἡ δευτέρα δύο ὀκάδας, ἡ τρίτη τρεῖς, καὶ οὕτω καθέτης.

Τώρα πρόκειται οἱ πέντε αὐτοὶ ἀδελφοὶ νὰ μοιράσων, καὶ ὅχι μόνον νὰ λάβῃ ἕκαστος εἰς τὸ μερίδιόν του ἴσον ἀριθμὸν ἀγελάδων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ ἐξ αὐτῶν ἴσον ἀριθμὸν ὀκάδων γάλακτος κατὰ πενταήμερον. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ διανομή;

Ἀθλήσεις:—Αἱ λύσεις εἶνε δεκταὶ κατὰ τοὺς γνωστὸς δροῦς.

Λύσις τοῦ Παίγνιου τοῦ 34ου φυλλαδίου

Ἰδοὺ πῶς θὰ τοποθετηθοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἐπὶ τὰ πιόνια, ὥστε κανὲν ἀπὸ τὰ ὀκτὼ νὰ μὴν εὐρισκται ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς οὔτε ἐπὶ ἐσκιασμένου τετραγωνιδίου.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
Συνδρομηταὶ, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραλείψῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώσωσιν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντας καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐπιτύχουσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δὲν εὐθηνόμεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ φύλλον.

Ίδε τον Όδηγόν του... ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Συνδρομη του, Κερ Β

ΧΕΛΜΟΣ

Το άριστόν στήν αγαπημένη μου φίλη Ρίξεντα

Καθισμένη σε ένα άποκημινο βράχο, όπου είνε κτισμένη από πολλά χρόνια η εκκλησία του Αγ. Γεωργίου, στον Ισκιο μιας γέρικης βελανιδιάς, τον κορμό της οποίας ο χρόνος που τα πάντα μεταβάλλει έκούφωσε, ακούω τό μουρμούρισμα του νερού. Τρέχει άδιάκοπα και τραλλά, και σπάει στις πέτρες της ορειματίας, η οποία άλλώνεται στα πόδια του βράχου που κάθομαι. Πόσο μ' αρέσει να κάθομαι στη ρίζα του γέρικου αυτού δένδρου που με τον Ισκιο του πρόσχαλει χρόνια τώρα κάθε έπισκέπτην του χωριού τούτου ν' απολαμβάνη τή δροσιά του!

(Ch. Delon)

Ελογία του Βασιληά

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

Η μικρούλα η Έλενίτσα μέσ' στο σπίτι πάντα μένει, και με ωρολόγη κοσκιλτα σخرνοαίζει άδελφωμένη.

Στό μικρό τις κρεββατάει την κομίζει σάν νεκάνη, και με άπορο σεντονάκι την σκεπά να μην κρυώνει. —Κουκλά μου, γλυκοκοιμίσου κι' άγρυπνά έγω μαζί σου.

Τό πρωί, καφέ με γάλα που της δίχουνε νά πίνη, με χαμόγελο μιά σάλα στή μικρή τις κουκλα δίγει. —Πιέ, χρυσή μου, να ώμορφαινής, άσπρη και παχιά τό γέννη.

Σά φιλόστοργη μαννοόλα την κρατεί στήν άγκαλιά της, την ραντζεί με δροσούλα, της κτενίζει τό μαλλιά τ.ε. —Νάσαι, σούλα μου ξανθοόλα, πασιρκή και νοσιμóλα.

Και ένα ώρατο φουσανάκι από κόκκινο αλάζι μ' ένα φιλόγκο κορδελάκι της κοσκιλτας έκοιμάζει: —Η κυρία στολισμένη στήν έπίσκεψη π.γαίνει.

—Νίνγκι! Νίνγκι! Νίνγκι! τό κουδουνάκι. —Τί όρίζεις, κυρία; —'Ανοικτό εν' άραξάκι να έτοιμασής, Μαρία. Η κυρία στολισμένη δεν μπορεί να περιμένη!

Σ Κ Ε Ψ Ι Σ

Τές σεληνοφωτισμένες νύκτες, ο σφραγός μου φαίνεται σάν ένα μεγάλο-μεγάλο τέλχος, που χωρίζει τον άπάνω κόσμο από τον κάτω. Και η σεληνή μου φαίνεται σάν ένα χάλασμα τού τέλχους, από τό σκοπόν χύνεται λίγο φώς από

αυτό που έπάρχει στο άλλο μέρος, και φθάνει έως εδó κάτω για να δείχνη σ' αυτούς ανθρώπους πώ καλά, μέσα στο σκοτάδι της νύκτας που τους σκεπάει, ότι εκεί ψηλά δεν έχει ποτέ νύκτα, άλλα πάντα είνε τό άληθινό φώς, η πραγματική εύτυχία.

Σανθή Μουσιμή

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Μία κυρία Εύρωπαία, διαμένουσα εις τό Πεκίνον, έξαπλάγη πολύ μίαν ημέραν όταν είδεν, ότι η Κινέζα μαγειρισά της ητοίμασε πολλά φαγητά, χωρίς να λάβη καμμίαν παραγγελίαν.

—Διά ποιόν ητοιμάσες αυτό τό συμπόσιον; τήν ήρώτησε.

—Διά τους άποθαμένους μου, άπήντησεν η κόρη του Οθρανίου κράτους. Θα τό άπάγω μόνη μου εις τους τάφους των.

Η Εύρωπαία έγέλασε διά τό δείγμα τουτου της τιμής προς τους νεκρούς, μολονότι έγνώριζεν ότι οι Κινέζοι προσφέρουν λατρείαν εις τους νεκρούς των.

—Πιστεύεις λοιπόν, ελεγε εις τήν ύπηρέτριάν της, ότι οι άποθαμένοι σου θα σκηκοθούν από τον τάφον διά να φάγουν αυτά τά πράγματα; —Βέβαια, άπήντησεν εκείνη, με έφος πλήρους πασιούθησως. Μήπως δεν εξέρχονται και οι ίδικοί σας διά να μείρσιον και να θαυμάσουν τά άφαιτα άνθη με τά όποια στολίζετε τους τάφους των;

Η κυρία δεν άπήντησεν, έγνωήσασα ότι κάθε λαός είνε προσηλωμένος αναποσπάτως εις τά έθιμα και τας δοξασίας του.

(Έκ του Γαλλικού.) Σημαιοφόρος "Ελλην

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΟΡΓΑΝΟ

Ο Δουμάς, ο διάσημος συγγραφεύς και εύφυλόγος, προσεκήληθ μίαν φοράν εις γεύμα.

Είς τό γεύμα αυτό ήσαν προσκεκλημένοι και άλλοι, οι όποιοι διά να ίδουν πόσον εύφυλόγος είνε, τ' άπροέτειναν να μην ειπή παρα μίαν φράσιν κατά τήν διάρκειαν του γεύματος. Ο Δουμάς έδέχθη.

Όταν παρέθεσαν τό επιδόρσιον — τό όποιον ήτο φράουλες — εις έν τών συνδαιτημόνων, διά να δείξη πόσον πολλές έφαγεν, ειπεν:

—Έφαγα τόσες φράουλες όσους Φιλισταίους έφόνευσεν ο Σαμφών με σιαγόνα όνου.

Και ο Δουμάς: —Και με τό ίδιο όργανο!

Ρήγας Φεργαίος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Μπέμπης έρωτά τήν παιδαγωγόν του: —Τό και γαλλικά δεν τό λένε βουί; —Μάλιστα. —Τότε λοιπόν η γενε θά λεγεται βουί-βουί! Έστάνη υπό του Έξορίστου Βασιληά

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΣΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τήν κατωτέρω έπιστολήν, εύχαριστήριον δι' άλλας λέξεις που έλα γραφήν σου εις Αθήνας μεταφράσας τον Δραγατίσιον Έκπαίδευτηριον, μοι άπεκλήθηεν ο ιδρυτής αυτού και διευθυντής κ. Ί. Δραγατίσης. Κάλω δε καλόν να τήν δημοσιεύσω, ως συμπλήρωσιν των δών έγραφα ήδη περι του Ιδρύματος.

Καλή μου Διάπλασις,

Ένεκα των πολλών μου ασχολιών έβράδυνα να σ' εύχαριστήσω διά τά άλλα, άλλα άφαιτα λόγια, τά όποια έγραψας έν τ' ά φύλλω της 19ης Ιουνίου ύπερ του έργου μου. Παλαιός συνεργάτης σου και φίλος, εύχαριστώ από καρδιάς ίδίως διά τας λέξεις τας αναφερούσας ότι τό ίδρύμα μου «πρέπει να τό έχη η πρωτεύουσα.» Ναι, έρχεται τοϋτο εις τήν πρωτεύουσιν μετά έπιτατή δράσιν εν Πειραιεί, έρχομαι μετά 25η έργασίαν δημοσίαν, με τήν πείρας τά άπλα, με όλον τον πόθον και τών ενθουσιασμόν να φωνά χρήσιμος έν έργασία σοβαρή και μεμετρημένη εις εύρύτερον κύκλον δράσεως. Το ίδρύμα έχει αναπέταση τήν σημαίαν της ανθρωπιστικής διδασκαλίας εν πύσσι, ήτις εις έδαφος, οίον τό της πρωτεύουσας του Έλληνισμού, δύναται να θαυματουργήσθ, υπό στιβαρά χειρός διευθυνομένου και υπό ειλικρινούς εργασίας καθοδηγούμενου. Αυτό είνε τό πρόγραμμα του ιδρύματος κατά τας σημερινάς της παιδούσεως απαιτήσεις.

Θά είμαι εύτυχής, αγαπητή μου Διάπλασις, εάν κατορθώσω και εν Αθήναις, όπως και εν Πειραιεί, να δικαιώσω τας προσδοκίας σου, να καταδείξω, ότι αι άφαιτα σου λέξεις: δεν είνε μόνον λέξεις. Έύχαριστών και πάλιν από μέσης καρδίας και υπερρήφανος διότι έχω τόσον καλήν φίλην, διατελω

Αθήναι 3 Αύγ. 1910 Πρέθυμος Ιάκ. Χ. Δραγατίσης

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 35, όδός Εβροπίδου τήν 3ην Αύγουστον 1910

ΒΙΣ τό προσεχές φύλλον θα δημοσιευθούν ταποτέλεσματα των διαγωνισμοφ προς σύνθεσιν διηγήματος.

Από τήν άφαιτα έπιστολήν της Γαλατιέως άποσπώ τά έής: «Τί άμορφο αυτό που έδημοσίευσες του Κεντριού! Πόσον μου ήρεσε! Έπαιτα από τένα χρόνια ποί πέρασαν έχι μόνον δεν σε έληφονήσαν οι παλαιοί σου φίλοι—εξ άλλου αδύνατον! —άλλά τούναντιον σε ένθυμούνται και σε ένθυμούνται τόσον ζωηρώς, με τήσιν αγάπην! Έπί πλέον δε με μίαν μικράν γνωριμίαν — διότι βέβαια είνε γνωστοί και δεν χρειάζονται και περισσύτερα— με μίαν μικράν γνωριμίαν λέγω, γίνονται τόσον γνωστοί, τόσον φίλοι, όσών παλαιοί, όσών αγαπημένοι άδελφοί! Τόδε έξοχον αποτέλεσμα παρελήθης πνευματικής γνωριμίας!»

Γουλιέλμο Τέλλε, σ' εύχαριστώ δι' όσα έγραψες. Η Κρήτη είνε έξωτερικόν και άγιεπαρχία, άφού τό ταχυδρομειον απαιτη τέλη έξωτερικού. Άλλ' άλλος ο τύπος και άλλα η ουσία.

Σε συγγαίρω διά τον λαμπρόν βαθμόν, Λευ-

κή Περιοστέρα, και σ' στέλω διά τό γενέθλιό σου τας καλλιτέρας μου εύχάς. Τ' έπιασε φωτιά στο Λουτρόκι; Ο Καραγιώσης;!!! Έλλάς του Μεγάλου Άλεξάνδρου, δεν έκατάλαβα τί θέλεις να πής. Πραγματικώς έχάρηκες που άπερίφηθ, η τό λές ειρωνικώς και ως παρόκρον;

Είνε όποιος έγραφε τήν άλλην φοράν ο κ. Φαίδων, Πλοιαρχης Νέως. Ο πρώτος ένθουσιασμός έφυχράθη και οι περισσότεροι έμειναν με τά λόγια και τας έπιστολάς. Δι' αυτό δεν προχωρεί ο Έρανος μας, δι' αυτό δεν προχωρεί τίποτε εις τήν Ελλάδα, όταν έχη ανάγκην διαρπούσε ζήλου και ένθουσιασμού.

Βελαντινή Έστει, χαίρω που μ' ένθυμήθης έστοι και ύστερ' από τόσον καιρόν. Το διήγημα που λέγεσαι είνε από τά λαϊκά πλέον ανέκδοτα, τά όποια κατά πολλούς και διαφόρους τρόπους βλέπει κανείς δημοσιευμένα εδó και εκεί. Δεν είνε άπ' εκείνα που βγάζει κανείς από τον νοϋν του.

Άλληθια, Γαλατιέ, τό ποίημα του Υπερρήφανου Γιοσεμιού «Σιγά-σιγά με τον καιρό...» είνε τόσον άφαιτο, ώστε στήν αρχή δεν έπίστασα ότι είνε δικό του. Περιέρχον όμως! εις τώρα, κανείς άκόμη δεν μου τό κατήγγειλε. Φαίνεται λοιπόν ότι πρέπει να τό πιστέσω. Έχουμε ένα έξοχον μικρόν ποιητήν!

Με μεγάλην μου χαράν, Ταινιό Γιοσεμί, έλαβα τό άφαιτόν σου γράμμα ύστερ' από έξ χρόνια που εχί; να μου γράψης. Ναι, τώρα συμπληρούται έννια έτη άφαιτόν είσαι συνδρομητής σου, και πάντοτε με τό ίδιον ψευδώνυμον. Τί άγάπη! και τί σταθερότης εις ατήν τήν αγάπην! Είμπορά πραγματικώς να σε προσόλω ως παραδειγμα.

Ναι, Κλοσάτερα Σέφ. πρέπει να γράψης ε' άδελφια σου να σου αγοράσουν χαρτήν των Αύσεων και έχι μόνον αυτό, άλλα να πάρης και ψευδώνυμον, διότι αλλοιωτικά δεν είμπορείς να διαγωνίσσης. Το γραμματίκι σου χαριτωμένο, άλλα να μη βαρυσαι να γράφης! κορίτσι δικό έτών και να βαρύνεται δεν πάει!

Δι' αυτό που γράφεις, Κυματίζουσα Κυανόλευκος, δεν είμπορά να κίμω τίποτε πρός τό παρόν. Οι Μασσόνιοι, που λέγει το Κεντριό, αποτελούν μίαν μυστικήν αδελφότητα αλληλοβοηθείας και φιλανθρωπίας. Ναι, ο «Πειρασμός» είνε η μεγαλύτερα έπιτυχία του κ. Σενοπούλου εις τό θεάτρον. Έπαίχθη ως τώρα δώδεκα φορές έντός δεκαπέντε ημερών.

Ακούσατε τί έκπέθη διά τους άπόρους μας η Ταγγαρόλια: μαζί με τήν Λάσπην του Πηνιού, τήν Γήσοσαν και άλλας, έκαμεν ένα θέατρον, ο όποιος δίδει παραστάσεις εις τον κήπον του σπιτιού της. Έπαιξαν τά «Αθήνη της Σταμάτας» ε' έπέτυχαν πολύ. Άλλ' η πρώτη αυτή παράστασις έδóθη δωρεάν. Δι' κατόειν όμως θα είνε επί πληρωμή, και όσα χρήματα μαζεύονται από τά εισιτήρια, θα μου τά στέλλουν να εγγράφω άπόρους. Να μια άφαιτα και αξιομίμητα; πράξις! Έύγε, Ταγγαρόλια! Και τά συγγαητήριά μου διέ τον προσεχέσμον του ματαιπά.

Ένθουσιάζη Έλλη, ο περι οϋ έρωτις δεν είνε συνδρομητής. Το χωσίον εκείνου του Πόσκιν που μεταφράζει, νομίζω ότι έχι άλλην έννοιαν από ατήν που του δίδεις. Ίσως θέλει να ειπή διά τας προλήψεις της κοινωνίας, αι όποια είνε κόνης παλαιών ιδεών και αισθημάτων.

Υπερρήφανο Γιοσεμί, εις τον νέον Διαγωνισμόν των Αύσεων είμπορούν να λάβουν μέρος όλοι όσοι έχουν ψευδώνυμον διά τό 1910 έπομένως και σϋ.

Παπαρούσα, η έπιστολή σου από τήν Περιοδάφιην έροστέρα και χαριτωμένη σάν τήν έξοχήν. Είς τό θεάτρον δεν είνε δυνατόν να παίζώνται, πυχνά έργα σάν τό δράμα του Τζακίκα «Σάν τα φύλλα», διά τον άπλοστάτων

λόγον ότι τέτοια έργα είνε πολύ-πολύ σπάνια! Έλληνιστοότα της Θράκης, κ' εδó τήν Ιδιαν έστειν ήλιωμεν, άλλα τώρα έδρασίσην όλίγον. Όχι, δεν είμαι τής γνώμης ναλλάξής τό άφαιτόν σου ψευδώνυμον.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έμυρίονται: «Απορία» της Παπαρούνας.—«Τό περδικάκι» του Αίγειρου.—«Ο κλέπτης» του Έρσήνη (τά άλλα άκατάλληλα).—«Πάθημα Μάθημα» της Αεροποποπούλας.—«Μία καλύτερη έγήγησις» του Πρωτοχορηγόματος.—Ποιήματα του Μασσαρομένου Βασιληά.—«Μεγαλείον ψυχής» της Λευκής Περιοστέρας (τό άλλο πολύ έκτενές).—Παίγνια, Προβλήματα και Παιδικά Ίγνέματα διαφόρων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οδδιν ψευδώνυμον εμυρίεται η αντιστοιεί, αν δεν συνοδεύεται υπό τό δικαιώματος φε. 1. Τα έγκριτόματα η άνακοίνωσα λαχίων μέχρι της 30 Νομβρίου 1910. Όσα συνοδεύονται από α. άνθρακιν εις άφαιτα, και όσα από κ. εις κορίτσιαι.

Νέα ψευδώνυμα: Άγγελος του Πόνου, κ. (0; 1). Έλληνικός Ύμνος, α. (0. Α.) Μακεδών α. (Κ. Π). Άναρώσεις ψευδωνύμων: Ταπεινό Γιοσεμί, α. Έλαφος της Αλύσιου κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Οδδιν έπιστολί δημοσιεύεται, εάν δεν συνοδεύεται υπό τό δικαιώματος φε. 1. Τα έγκριτόματα η άνακοίνωσα λαχίων περτί 30. Διά τας έπί κλίον τον άφαιτόν φύλλον, έλεγκη ή έπίει. Προτείνου μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον λαχίων διά τό έτος τούτο, προς τας έχοντες ψευδώνυμον έπίσης λαχίων διά τό έτος τούτο. Προτάσεις με άνθρακιν, ή με ψευδώνυμον κατηχημένα, δεν δημοσιεύονται.—Ο ένός παρεπείσεως άειφίλης σημαίνει πώσα τετραδία δεν άνακαίνωσαν είσαις ο προτείνου.

Μικρά Μυστικά επιθυμούμεν ν' άνακαίνω λάξουν: η Χρυσόβουστιχη (0) με Λάσπην της Δουνησίας, Ροδοσάιν Έλληνοπούλαν, Φλογίον του Βασιληά, Αίγειρον, Ίδιότροπον Σανθούλαν, Κουκαλιάν, Σκότος.—Ο Ύμνος της Κρήτης (0) με Λάσπην της Δουνησίας, Σηληράν Σηλοβιάν, Κερκυραίοι Άστέρα.—τό Δούλιον Ημιερ (0) με Οθρανίου Μολιάν, Λάσπην Κλωνάρι, Μητρικήν Σιοργήν, Ίδιότροπον Σανθούλαν, Μελάχραν, Γαλασιόλεων, Κουκαλιάν.—Ο Φιλελεύθερος (0) με Ίδιότροπον Σανθούλαν, Μασσών, Έξορίστον Αθίθα.—η Έπαύφρονος Πλάσις (0) με Ηχώ της Ατμης, Κεφαλληναίτην Αδραν, Ασηρην Πανσεληρον, Παλλάδα.

Η Διάπλασις άσπάξεται τους φίλους της: Πανελλήνιον Ίδιαν (έστειλα) Λάσπην Κλωνάρι (εύχαριστώ έστειλα) Οθρανίου Τόξον (σ' εύχαριστώ δι' όσα γράφεις ο κ. Π. σου άπήντησεν ιδιαιτέρως) Πρωτοχορηγόμα (γράφε μου λοιπόν συχνότερα: θα προτείνω και τώρα μερικους διαγωνισμούς, άλλα θέλω να δημοσιευθουν πρώτα μερικά άποτελέσματα) Ποθητήν Κωνσταντινούπολι (έστειλα εκ νέου) Έλληνοκόν Ύμνον (διά μίαν εις τρεις προτάσεις Μ. Μυστικών πληρούσεται λεπτά 25 διατι δόξείεις τους όρους) Πισαχίτην Νεραϊδοόταν (έστειλα εκ νέου) τά σέδη μου προς τον παππόν, ο όποιος είνε 95 έτών και έχι όλας του τας αισθήσεις και τά λογικά του: να κίμωρε τα χρόνια του!) Ύμνον της Κρήτης (έστειλα) Χρυσούλαν Βεντ. (εύχαριστώ πολύ) άλλα είδα κ' έπαθα να σε διαβάσω: δεν είνε δυνατόν να γράψης καθαρότερα, όχι με τήσιν βίαν;) Πρωάν Ν. Άγγ. (η όποία, ως δώρον διά τήν εορτήν της, εζήτησεν από τους γονείς της τήν Διάπλασιν) νά μου γράψης!) Σανθή Μουσιμή (έχω εις τήν διαθέσιμ σου 1 δραχ. διότι τοιοότος έρανος δεν ύφίσταται: η έπιστολή σου ύραισιότη) Αεροποποπούλαν (η

